

[Anne Grete Holmsgård]

nogen lovgivning for det her område. Jeg vil gerne citere fra redegørelsen:

»Den gældende lovgivning tager imidlertid ikke specifikt sigte på at varetage de samlede miljøinteresser, der er knyttet til den forventede udvikling inden for de marginale jorder.«

Derefter konkluderer ministeren, at der er behov for nye initiativer, der er behov for nytænkning. Ja, der er behov for nye initiativer, men hvorfor er initiativerne ikke med i redegørelsen, vil jeg godt spørge. Der savner jeg dem. Jo, bevares, der er mange ting med, der er mange overvejelser. Det er her, vi når over i det, der hedder konjunktiv i det grammatiske sprog. Det hedder også på dansk »ønsketænkning«. Der står ganske tydeligt:

»... vil der kunne foretages landsdækkende kortlægning.«

Ja, det kunne der naturligvis foretages, men bliver den foretaget eller bliver den ikke foretaget? Mener ministeren, at der skal foretages en landsdækkende kortlægning, eller mener han det ikke? Videre står der, at man desuden vil kunne overveje nødvendigheden af lovgivning. Ja, det kan vi blive ved med at overveje, men skal vi have lovgivning eller ej? Man kunne også tænke sig beskyttelseszoner eller -brømmer omkring små biotoper og vandløb osv., og man kunne også overveje, om naturfredningslovens § 43 er stram nok.

Ja, sådan kunne vi overveje, og sådan kunne vi tænke, og sådan kunne vi ønske, og det gør vi alle sammen en sen nattetime på Christiansborg, hvor vi ønsker os væk til en af de pragtfulde øer i Stillehavet, som den franske broderkolonialisme endnu ikke har lagt sit befængte præg på.

Men der er nogle af os, der gerne vil handle, og vi har altså den underlige opfattelse – her er vi på sin vis enige med miljøministeren – at når der nu ikke er nogen lovgivning, der regulerer det her område, så skal vi selvfølgelig have en lovgivning, og den vil vi gerne have nu, den vil vi gerne have hurtigt.

Heroverfor står ministeren, der siger: ja men nu er det jo sådan, at jeg har lavet et finanslovforlig med de radikale, og dér fik de 10 mill. kr. til nogle pilotprojekter, og jeg har oven i købet givet miljøudvalget et langt og fyldigt papir om, hvad det er for nogle pilotprojekter, vi havde tænkt os at sætte i

gang. Vi ville også gerne bygge på den velvilje, der er ved at komme i landbruget. Ja men det er helt fint. Jeg synes, det er helt fint med pilotprojekter. Formentlig var der brug for endnu flere pilotprojekter, men det havde man nok ikke helt styr på, da man sad og skulle have tallene flyttet rundt på finansloven, så det blev 10 mill. kr., og så lægger man det derefter.

Det er vanskeligt for os, som ser naturbevaringssynspunktet som det vigtigste i denne debat, at læne os tilbage og sige: det er godt, landbruget er ved at være mere velvilligt indstillet, det forlader vi os på, det er godt, der er lagt op til nogle pilotprojekter. Det er klart, at i de pilotprojekter og navnlig i styringen af dem er det landbrugsorganisationerne, der har det dominerende ord, fordi de simpelt hen er de fleste i den sammenhæng. Bevares, ministerierne sidder med, men det er ikke kun miljøministeriet, der sidder med ved bordet.

Vi mener ikke, det er rimeligt, at lovgivningen på det her område i virkeligheden skal foruddiskonteres gennem nogle pilotprojekter, hvor det er landbruget, der har den dominerende indflydelse. Vi mener, det er langt mere demokratisk og langt mere rigtigt at sige: folketinget tager stilling til, hvad det er for nogle retningslinjer, der skal gælde for de marginale jorder. Vi ønsker ikke, at det bare skal køre i det skjulte. Vi vil gerne have taget klar stilling, og det vil vi selvfølgelig meget gerne have taget nu.

Jeg må sige, at jeg synes, det er lidt besynderligt, at det radikale venstre, der i mange år har stået for et miljøsynspunkt og, formoder jeg, også gerne vil stå for et miljøsynspunkt fremover, i den grad forlader sig på nogle pilotprojekter fremfor at sige: fint, vi kører de pilotprojekter – vi har faktisk været med til at igangsætte dem selv – men vi ønsker så sandelig, at der allerede nu bliver foretaget en registrering af, hvad det egentlig er for nogle jorder, vi snakker om, og ikke mindst, at vi får mulighed for at tage stilling til, hvad det egentlig er for et marginaljordsbegreb, vi skal operere med.

Hvad skal vægtes tungest? Skal det være naturhensynet, eller skal det være det snævert økonomiske hensyn? Jeg går faktisk ud fra, at de radikale også mener, at det er det naturmæssige hensyn, der skal vægtes tungest. Eller har jeg taget fejl? Så vil jeg da